

Què diran els turistes?

Fa pocs dies parlàvem amb un universitari francès i ens deia la seva sorpresa de veure que una gran part dels espanyols critiquen agrement el nostre país. Ell deia que no n'hi havia per tant; que Espanya té moltes coses dolentes, però que no totes ho són i alguna és ben bona d'aprofitar.

Es veritat que els espanyols som així. Allò de « si parla bé d'Anglaterra és anglès: si parla malament d'Alemanya és francès i si diu mal d'Espanya és espanyol », és una trista realitat per part dels espanyols (els altres casos no els hem pogut comprovar a fons.)

Ara, però, succeeix un fet ben curiós. Ens sembla bé la manera com parlem nosaltres, però ens fa por la forma amb què poden parlar els turistes.

Són innombrables les « cartes al director » publicades en tots els periòdics d'Espanya, on es vol provar la necessitat de canviar aquesta o aquella altra cosa pel què podrien dir els estrangers en visitar el nostre país. ¿Es que no tenim altra raó que el què diran? ¿Es que la cosa fonamental és la fatxada? ¿No seria millor començar per veure què ens convé i tenir la consciència tranquil·la després de portar-ho a cap? ¿Es que la nostra opinió no compta?

Si té més valor el pensar dels altres que la pròpia consciència, acabarem carregant-nos l'ase a coll i, francament, fa de mal portar. — E. S. C.

En este número:

Temes socials:

Informacions sobre
problemes d'informació

EDITORIAL

"Drets de l'infant i de l'adolescent"

Una carta pastoral — El Excmo. Sr. Obispo de Vic ha dirigit-lo a su diócesis, en fecha reciente, una Carta Pastoral titulada « Drets de l'infant i de l'adolescent ».

Una vez más se nos hace patente la solicitud de la Iglesia por medio de sus Prelados hacia los problemas planteados en nuestra sociedad actual y su interés para que sean expuestos y resueltos a la luz de la verdad cristiana.

Realidad nueva — La preocupación por los niños y los adolescentes se ha agudizado en nuestros días al plantearse circunstancias sociales nuevas. La inmigración, la escasez de escuelas, el trabajo de la madre fuera de casa, la economía familiar, la moralidad ciudadana, la pérdida del sentido religioso, repercuten sobre la educación de los niños y adolescentes.

Chocamos con una realidad palpable ante la que no cabe la diferencia porque es problema de todos. Los padres, los maestros, los ciudadanos, las autoridades civiles especialmente, tienen la misión, según su competencia y responsabilidad, de contribuir de una manera eficaz a la protección de los derechos de la infancia y la adolescencia.

Derechos inviolables — Los derechos fundamentales del niño y del adolescente tienen su origen en Dios, no en la sociedad de los hombres. No es la ley civil quien los crea, sino la ley de Dios quien los exige.

La Pastoral del Excmo. Sr. Obispo de Vic comenta en sucesivos capítulos:

- « El dret de la vida »
- « El dret a tenir bons pares »
- « El dret a una bona llar »
- « El dret a una bona escola »
- « El dret a la bona catequesi »
- « El dret a l'expansió honesta »
- « El dret al pervindre humà »
- « El dret a les atencions corporals »
- « El dret a la bona amistat »
- « El dret a una societat acollidora »
- « El dret a la ciutadania cristiana »
- « El dret a la modèstia »
- « El dret a la delicadesa de sentiments »
- « El dret al respecte »
- « El dret a la selecció »

Recordemos que todo derecho lleva consigo la obligación de respetar su ejercicio legítimo, de no limitarlo, de no combatirlo, y, mucho menos, de no hacer lo posible para extinguirlo. Son consecuencias de la virtud de la justicia.